

Rolnummer 889
Arrest nr. 38/96 van 27 juni 1996

A R R E S T

In zake : de prejudiciële vraag betreffende artikel 88 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 1 februari 1993 houdende het statuut van de gesubsidieerde personeelsleden van het gesubsidieerd vrij onderwijs, gesteld door de Rechtbank van eerste aanleg te Hoei.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters M. Melchior en L. De Grève, en de rechters L.P. Suetens, P. Martens, J. Delruelle, H. Coremans en A. Arts, bijgestaan door de griffier L. Potoms, onder voorzitterschap van voorzitter M. Melchior,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. Onderwerp van de prejudiciële vraag

Bij vonnis van 29 juni 1995 in zake R. Miliche tegen de Franse Gemeenschap, heeft de Rechtbank van eerste aanleg te Hoei de volgende prejudiciële vraag gesteld :

« Houdt artikel 88 van het decreet van 1 februari 1993 houdende het statuut van de gesubsidieerde personeelsleden van het gesubsidieerd vrij onderwijs een schending in van artikel 24, § 4, van de Grondwet door een vermindering met de helft op te leggen van de wedde van elk preventief geschorst personeelslid dat het voorwerp is van gerechtelijke vervolging (of van een tuchtprocedure wegens ernstige tekortkoming waarop hij op heterdaad betrapt is of waarvoor bewijskrachtige aanwijzingen bestaan) terwijl artikel 157^{quater} van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die belast is met het toezicht op deze inrichtingen, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het besluit van de Franse Gemeenschapsexecutieve van 24 september 1991, aan de minister een beoordelingsbevoegdheid geeft ten aanzien van de opportuniteit van de maatregel tot vermindering en ten aanzien van de omvang ervan en terwijl artikel 61 van het decreet van 6 juni 1994 aan de inrichtende macht eenzelfde beoordelingsbevoegdheid toekent ? »

II. De feiten en de rechtspleging in het bodemgeschied

R. Miliche, eiser voor de verwijzende rechter, is opvoeder-huismeester in het Collège Saint-Roch te Ferrières, waarvan de v.z.w. Enseignement moyen normal de l'évêché de Liège de inrichtende macht is. Tegen hem werd een strafrechtelijke vervolging ingesteld.

Met toepassing van de artikelen 87 en volgende van het decreet van 1 februari 1993 houdende het statuut van het gesubsidieerde personeel van het vrij onderwijs, heeft de inrichtende macht van het Collège Saint-Roch de eiser preventief geschorst. In haar beslissing stelt zij :

« Wat de wedde betreft, stelt de inrichtende macht vast, met toepassing van het statuut, en inzonderheid van artikel 88 ervan, dat uit de haar ter kennis gebrachte elementen in dit stadium niet kan worden besloten dat er ontdekking op heterdaad of bewijskrachtige aanwijzingen zijn geweest. Derhalve is de inrichtende macht van oordeel dat er thans geen aanleiding bestaat om de wedde te verminderen. »

De Franse Gemeenschap heeft vanaf de daaropvolgende maand de wedde van R. Miliche met de helft verminderd.

R. Miliche heeft voor de Rechtbank van eerste aanleg te Hoei een vordering ingesteld waarin hij vraagt de Franse Gemeenschap te veroordelen tot het betalen van de volledige weddetoelage sedert 1994 en, bijgevolg, tot het betalen van het achterstallige loon dat verschuldigd is sedert de vermindering van de weddetoelage.

Volgens de Rechtbank van eerste aanleg te Hoei lijkt artikel 88 van het decreet van 1 februari 1993 de inrichtende macht en de subsidiërende overheid te verplichten, zonder mogelijkheid tot beoordeling, de wedde van het preventief geschorste personeelslid met de helft te verminderen « in geval van gerechtelijke vervolging (en in geval van een tuchtprocedure wegens ernstige tekortkoming waarop hij op heterdaad betrapt is of waarvoor bewijskrachtige aanwijzingen bestaan) ».

Nu legt artikel 24, § 4, van de Grondwet de naleving van het gelijkheidsbeginsel onder de leden van het onderwijzend personeel van de verschillende netten op. Volgens de verwijzende rechter lijkt een verschil in

behandeling, dat door geen enkele objectieve reden wordt verantwoord, voorbehouden aan het vrije net vermits, enerzijds, artikel 157^{quater} van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die belast is met het toezicht op deze inrichtingen, gewijzigd bij artikel 2 van het besluit van de Franse Gemeenschapsexecutieve van 24 september 1991, eenzelfde weddevermindering slechts voorschrijft op een met redenen omklede beslissing van de minister en, anderzijds, artikel 61 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 6 juni 1994 voor de leden van het onderwijzend personeel van het gesubsidieerd officieel onderwijs eenzelfde vermindering slechts voorschrijft op een met redenen omklede beslissing van de inrichtende macht.

De Rechtbank van eerste aanleg te Hoei beslist derhalve aan het Hof de hierboven vermelde prejudiciële vraag te stellen.

III. *De rechtspleging voor het Hof*

De expeditie van de verwijzingsbeslissing is op 17 augustus 1995 ter griffie ingekomen.

Bij beschikking van dezelfde dag heeft de voorzitter in functie de rechters van de zetel aangewezen overeenkomstig de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers hebben geoordeeld dat er geen aanleiding was om artikel 71 of 72 van de organieke wet toe te passen.

Van de verwijzingsbeslissing is kennisgegeven overeenkomstig artikel 77 van de organieke wet bij op 19 september 1995 ter post aangetekende brieven.

Het bij artikel 74 van de organieke wet voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 23 september 1995.

Memories zijn ingediend door :

- de Franse Gemeenschapsregering, Surlet de Chokierplein 15-17, 1000 Brussel, bij op 26 oktober 1995 ter post aangetekende brief;
- R. Miliche, wonende te 4180 Hamoir, rue Es Thier 32, bij op 31 oktober 1995 ter post aangetekende brief.

Van die memories is kennisgegeven overeenkomstig artikel 89 van de organieke wet bij op 8 november 1995 ter post aangetekende brieven.

Memories van antwoord zijn ingediend door :

- R. Miliche, bij op 21 november 1995 ter post aangetekende brief.
- de Franse Gemeenschapsregering, bij op 8 december 1995 ter post aangetekende brief.

Bij beschikking van 24 januari 1996 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest moet worden gewezen, verlengd tot 17 augustus 1996.

Bij beschikking van 6 maart 1996 heeft het Hof de zaak in gereedheid verklaard en de dag van de terechtzitting bepaald op 27 maart 1996.

Van die beschikking is kennisgegeven aan de partijen en hun advocaten bij op 6 maart 1996 ter post aangetekende brieven.

Op de openbare terechtzitting van 27 maart 1996 :

- zijn verschenen :
- . Mr. D. Wagner, advocaat bij de balie te Luik, voor R. Miliche;
- . Mr. Ph. Levert, advocaat bij de balie te Brussel, voor de Franse Gemeenschapsregering;
- hebben de rechters-verslaggevers J. Delruelle en A. Arts verslag uitgebracht;
- zijn de voornoemde advocaten gehoord;
- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de artikelen 62 en volgende van de organieke wet, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

IV. *In rechte*

- A -

Memorie van R. Miliche

A.1.1. De drie in de prejudiciële vraag vermelde bepalingen schrijven drie onderscheiden stelsels voor ten aanzien van leden van het onderwijzend personeel die zich in een identieke situatie bevinden - ze zijn preventief geschorst wegens strafrechtelijke vervolging of tuchtvervolging als gevolg van een zware fout. Voor het personeel van het onderwijs ingericht door de Franse Gemeenschap beschikt de minister over een beoordelingsbevoegdheid zowel ten aanzien van de opportuniteit om een schorsingsmaatregel samen te laten gaan met een weddevermindering als ten aanzien van de omvang van die vermindering. Voor het personeel van het gesubsidieerd officieel onderwijs beschikt de inrichtende macht over een beoordelingsbevoegdheid wat de opportuniteit van de maatregel betreft, doch niet wat de omvang ervan betreft. Voor het personeel van het gesubsidieerd vrij onderwijs is de halvering van de wedde automatisch het gevolg van een maatregel van preventieve schorsing.

Dat verschil in behandeling kan niet objectief worden verantwoord door het feit dat de Franse Gemeenschap, als subsidiërende overheid, geen enkele beoordelingsbevoegdheid heeft over de opportuniteit van een schorsingsmaatregel die wordt genomen door een inrichtende macht van het vrije net, hoewel zij de financiële gevolgen ervan moet dragen.

Het nagestreefde doel, namelijk de beveiliging van de openbare financiën, vormt geen redelijke verantwoording voor de discriminatie ten aanzien van de personeelsleden van het vrij onderwijs, meer bepaald in het licht van het fundamentele beginsel van de inachtneming van de rechten van de verdediging.

Uit een arrest van de Raad van State blijkt dat een ambtenaar zich moet kunnen verdedigen specifiek ten aanzien van de opportuniteit om zijn wedde te verminderen (arrest van de Raad van State nr. 30.641, *J.L.M.B.* 1988, p. 1.235).

A.1.2. De bepaling waarover de prejudiciële vraag is gesteld, heeft bovendien gevolgen voor de uitoefening van de rechten van de verdediging in het kader van de tuchtprocedure. In dat verband moet rekening worden gehouden met artikel 36, § 2, van de wet van 29 mei 1959, ingevoegd bij artikel 105 van het decreet van 1 februari 1993, en artikel 89 van het decreet, waaruit blijkt dat de inrichtende macht de financiële gevolgen van de weddevermindering op zich zal moeten nemen, terwijl zij de opportuniteit ervan niet heeft kunnen beoordelen. Haar objectiviteit wordt derhalve aangetast op het ogenblik waarop zij een tuchtstraf zal moeten opleggen en zij zal meer geneigd zijn een van de drie strengste sancties uit te spreken, wat een ernstige aantasting van de rechten van de verdediging vormt.

Men mag dus de beoordeling van de opportuniteit om een maatregel van preventieve schorsing te nemen niet los zien van de beoordeling van de opportuniteit om de wedde te verminderen als gevolg van die maatregel, en van de beoordeling van de mate waarin de wedde moet worden verminderd. Het is niet verantwoord de inrichtende macht van het vrij onderwijs een dergelijke beoordeling te ontnemen.

A.1.3. Overigens kan het verschil in behandeling dat wordt gemaakt tussen het stelsel van het gesubsidieerd officieel onderwijs en dat van het gesubsidieerd vrij onderwijs, niet worden verantwoord. In beide gevallen gaat het om juridische entiteiten die autonoom zijn ten opzichte van de subsidiërende overheid, namelijk de Franse Gemeenschap; in beide gevallen heeft de Gemeenschap niet de bevoegdheid om te oordelen over de opportuniteit van beslissingen die een invloed hebben op de uitkering van de weddetoelage.

A.1.4. Tot slot dient erop te worden gewezen dat de automatische weddevermindering van rechtswege een middel is dat inadequaat is om het nagestreefde doel te bereiken, namelijk de bescherming van de geldelijke belangen van de Franse Gemeenschap. Er zijn immers andere beslissingen, inzake verlof en indisponibiliteitstelling, die de inrichtende machten kunnen nemen en die gevolgen hebben voor de uitkering van de weddetoelagen ten behoeve van de personeelsleden en voor de begroting van de Franse Gemeenschap. In die twee gevallen heeft de decreetgever de inrichtende machten verplicht hun beslissingen te onderwerpen aan de goedkeuring van de Executieve (zie de artikelen 67 en 69 van het decreet van 1 februari 1993). Een soortgelijke maatregel ten aanzien van de weddevermindering zou ook, en op een meer adequate manier, hebben kunnen tegemoetkomen aan het door de Franse Gemeenschap nagestreefde doel, zonder inbreuk te maken op de rechten van de verdediging van de personeelsleden van het vrij onderwijs.

Memorie van de Franse Gemeenschap

A.2.1. Overeenkomstig artikel 24 van de Grondwet dienen de verschillen in behandeling onder de leden van het onderwijzend personeel te worden beoordeeld rekening houdend met de eigen karakteristieken van iedere inrichtende macht. De situatie van het onderwijs dat rechtstreeks door de Franse Gemeenschap wordt georganiseerd en die van het gesubsidieerd onderwijs dienen dus verschillend te worden beoordeeld. Bevestiging daarvan kan men trouwens vinden in artikel 12bis, § 3, van het Schoolpact.

Te dezen moet worden opgemerkt dat het te onderzoeken verschil in behandeling bestaat tussen, enerzijds, het onderwijs van de Gemeenschap en, anderzijds, het gesubsidieerd officieel onderwijs en het gesubsidieerd vrij onderwijs die in zeer ruime mate op een soortgelijke wijze worden behandeld, zelfs al verschillen de teksten van de decreten enigszins - uit de parlementaire voorbereiding van het decreet van 6 juni 1994 blijkt trouwens dat de twee bepalingen op een identieke manier moeten worden uitgelegd.

Het personeel van het onderwijs ingericht door de Franse Gemeenschap en het personeel van het gesubsidieerd onderwijs zijn twee verschillende categorieën van personen, vermits in het eerste geval de Franse Gemeenschap zowel de werkgever is als de overheid die de wedde betaalt en in het andere geval er twee relaties zijn die naast elkaar bestaan, de ene tussen de leerkracht en de inrichtende macht, de andere tussen de inrichtende macht en de subsidiërende overheid. De Franse Gemeenschap heeft geen enkele juridische band van

tewerkstelling met de personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs. Niettemin is het zij die rechtstreeks instaat voor de betaling van de weddetoelage aan het personeel krachtens artikel 36, tweede lid, van de wet van 29 mei 1959.

Daaruit volgt dat de beslissing om een personeelslid van het gesubsidieerd onderwijs preventief te schorsen uitsluitend toekomt aan de inrichtende machten en dat de Franse Gemeenschap niet de bevoegdheid heeft om toezicht uit te oefenen, noch op de opportuniteit, noch op de wettigheid van de maatregel. Eenzelfde redenering dient te worden gevolgd voor de beslissing om de wedde te verminderen. Dat verklaart dat in het onderwijs dat rechtstreeks door de Franse Gemeenschap wordt georganiseerd, de minister de beslissingen tot preventieve schorsing en tot weddevermindering neemt met inachtneming van het algemene beginsel van de rechten van de verdediging en het contradictoir karakter van de administratieve procedures. Voor het gesubsidieerd onderwijs heeft de decreetgever niet in een dergelijke procedure kunnen voorzien omdat de Franse Gemeenschap niet bevoegd is, en met het oog op de bescherming van haar financiële belangen. Die analyse wordt bevestigd door de parlementaire voorbereiding van het decreet van 1 februari 1993.

A.2.2. Het criterium van onderscheid is bovendien redelijk in zoverre aan de personeelsleden een wedde wordt gewaarborgd die op zijn minst gelijk is aan het bedrag van de werkloosheidsuitkeringen waarop het personeelslid recht zou hebben in de regeling voor sociale zekerheid van de werknemers. Dat criterium is identiek met het criterium dat in aanmerking is genomen in de artikelen 31, § 3, en 40 van het koninklijk besluit van 26 september 1994 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de diensten van de Gemeenschaps- en Gewestregeringen en van de Colleges van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en van de Franse Gemeenschapscommissie, alsook op de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen.

Men zou zich niet hebben kunnen indenken dat aan de inrichtende machten van het gesubsidieerd onderwijs de zorg wordt toevertrouwd om zelf het bedrag van de weddevermindering te bepalen, aangezien zij, omdat zij niet moeten instaan voor de betaling ervan, niets met die problematiek uit te staan hebben en geenszins de financiële gevolgen moeten dragen die een preventieve schorsing zonder weddevermindering voor de Franse Gemeenschap met zich meebrengt. Dat geldt des te meer daar volgens artikel 63 van het decreet van 6 juni 1994 en artikel 89 van het decreet van 1 februari 1993, het personeelslid de bedragen behoudt die het tijdens de preventieve schorsing heeft geïnd, zelfs als hem een tuchtstraf is opgelegd.

Het besluit is dat de betwiste bepaling artikel 24 van de Grondwet niet schendt.

Memorie van antwoord van R. Miliche

A.3. De memorie van antwoord is identiek met de reeds samengevatte memorie.

Memorie van antwoord van de Franse Gemeenschap

A.4.1. De Franse Gemeenschap kan het niet eens zijn met de interpretatie die door R. Miliche wordt gegeven aan artikel 61 van het decreet van 6 juni 1994 tot vaststelling van de rechtspositie van de gesubsidieerde personeelsleden van het officieel gesubsidieerd onderwijs. Schrijft de tekst weliswaar voor dat de inrichtende macht zich bij een met redenen omklede beslissing moet uitspreken, dan heeft hij daarom nog geen beslissingsbevoegdheid aan de inrichtende machten toegekend; die vereiste moet worden begrepen als een vereiste van uitdrukkelijke motivering van de maatregel tot weddevermindering. « Aldus dient het *instrumentum* waarbij het personeelslid van de vermindering van zijn wedde op de hoogte wordt gebracht, de motieven te bevatten waarop die vermindering is gegrond, en zulks terwijl het gaat om een gebonden bevoegdheid van de inrichtende macht. »

Die vormvereiste diende specifiek te worden voorgeschreven omdat de maatregel buiten de toepassingsfeer valt van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

« In ieder geval, - *quod non* -, de Franse Gemeenschap vraagt dat akte zou worden genomen van het feit dat artikel 61 van het decreet van 6 juni 1993 [lees : 1994] in die zin moet worden geïnterpreteerd dat het geen enkele beslissingsbevoegdheid toekent aan de inrichtende machten van het gesubsidieerd officieel onderwijs inzake het beginsel en de omvang van de maatregel tot weddevermindering [...]. »

Aldus uitgelegd voert dat artikel geen regeling in die verschilt van die welke van toepassing is op het personeel van het gesubsidieerd vrij onderwijs.

A.4.2. Het is absoluut niet aangetoond dat de rechten van de verdediging van toepassing zijn op de procedures van preventieve schorsing. De rechtspraak van de Raad van State lijkt op dat vlak veranderlijk. Enkel het contradictoir karakter van de procedures dient in acht te worden genomen; op dat beginsel zijn er wel uitzonderingen. De uitzondering waarin hier is voorzien voor de personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs is verantwoord in het licht van de specifieke situatie van die personeelsleden die niet door een arbeidsverhouding met de Franse Gemeenschap verbonden zijn.

De weddevermindering die met de preventieve schorsing gepaard gaat, is een maatregel tot bescherming van de financiële belangen van de Schatkist. De enige overheid die zich mag uitspreken over die vermindering is dus die welke de weddelast draagt, namelijk de Franse Gemeenschap. Zij zou het personeelslid moeten horen, wat onmogelijk is omdat er geen verhoudingen bestaan tussen die Gemeenschap en de personeelsleden van het gesubsidieerd vrij onderwijs.

Mocht het beginsel van de inachtneming van de rechten van de verdediging te dezen toepasselijk worden geoordeeld, dan zouden de vermelde specifieke omstandigheden ook een beperking op de naleving van dat beginsel verantwoorden.

A.4.3. De argumenten van R. Miliche betreffende de inachtneming van de rechten van de verdediging in het kader van de tuchtprocedure moeten worden verworpen door de loutere vaststelling dat de Franse Gemeenschap ook de financiële gevolgen dient te dragen in geval van intrekking van de maatregel van preventieve schorsing die ten aanzien van een van haar personeelsleden zou zijn genomen. Hetzelfde geldt indien de disciplinaire schorsing minder lang duurt dan de preventieve schorsing.

Er is dus geen discriminatie onder leden van het onderwijzend personeel.

A.4.4. Wat betreft de pertinentie van de middelen ten aanzien van het nagestreefde doel, lijkt de verwijzing naar de artikelen 67 en 69 van het decreet van 1 februari 1993 niet adequaat : die bepalingen hebben betrekking op de problematiek van de dienststanden en op die van het tuchtsstelsel. Die artikelen verlenen trouwens aan de Franse Gemeenschap geen enkele beoordelingsbevoegdheid vermits het gaat om een goedkeuringstoezicht. De Franse Gemeenschap kan zich enkel om financiële redenen tegen de maatregel verzetten. Uit die bepalingen kan trouwens geen enkel argument worden gehaald vermits het beginsel dat eraan ten grondslag ligt, hetzelfde is als datgene dat aan de basis ligt van artikel 88 van het decreet, namelijk het niet bestaan van een verhouding tussen de Franse Gemeenschap en de personeelsleden van het gesubsidieerd vrij onderwijs.

In beide gevallen gaat het om financiële gevolgen van maatregelen die door de werkgever worden genomen.

Er is niettemin een verschil vermits in het geval van de preventieve schorsing het personeelslid is dat de financiële last ervan ondergaat, terwijl in het geval van het toekennen van verlof of van indisponibiliteitsstelling, het de subsidiërende overheid is.

- B -

B.1.1. Artikel 87, § 1, van het decreet van 1 februari 1993 houdende het statuut van de gesubsidieerde personeelsleden van het gesubsidieerd vrij onderwijs bepaalt :

« Tijdens de tuchtprocedure, in geval van gerechtelijke vervolging of wanneer beroep ingesteld werd tegen de vaststelling van een onverenigbaarheid kan elk personeelslid preventief geschorst worden als het belang van de dienst of van het onderwijs dat vereist. »

B.1.2. Artikel 60, § 1, van het decreet van de Franse Gemeenschap van 6 juni 1994 tot vaststelling van de rechtspositie van de gesubsidieerde personeelsleden van het officieel gesubsidieerd onderwijs bepaalt :

« Als het belang van de dienst of van het onderwijs dat vereist, kan een vastbenoemd personeelslid preventief geschorst worden :

- 1° als hij het voorwerp van gerechtelijke vervolging is;
- 2° zodra de inrichtende macht een tuchtprocedure tegen hem instelt;
- 3° wanneer hij beroep instelt tegen de vaststelling van een onverenigbaarheid. »

B.1.3. Artikel 157*bis* van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch, kunst- en normaalonderwijs van de Staat, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die belast is met het toezicht op deze inrichtingen, gewijzigd bij artikel 2 van het besluit van de Franse Gemeenschapsexecutieve van 24 september 1991, bepaalt :

« Indien het belang van de dienst of van het onderwijs zulks vereist, kan het vastbenoemd of stagedoend personeelslid preventief geschorst worden in geval van strafrechtelijke vervolging of voor een eventuele tuchtrechtelijke vervolging. »

B.2. De weddevermindering van een preventief geschorst personeelslid van het onderwijs is in de Franse Gemeenschap als volgt geregeld :

a) Ten aanzien van de personeelsleden van het door de Gemeenschap georganiseerde onderwijs bepaalt artikel 157^{quater} van het koninklijk besluit van 22 maart 1969, gewijzigd bij artikel 2 van het besluit van de Franse Gemeenschapsexecutieve van 24 september 1991 :

« De wedde van elk preventief geschorst personeelslid, dat het voorwerp is van een strafrechtelijke of tuchtvervolging wegens een zware tekortkoming waarvoor hij op heterdaad betrapt is of waarvoor bewijskrachtige aanwijzingen voorhanden zijn, kan op gemotiveerd advies van de Minister verminderd worden.

Bedoelde weddevermindering mag niet meer dan de helft van de activiteitswedde bedragen en mag niet tot gevolg hebben dat de wedde verminderd wordt tot een bedrag dat lager is dan het bedrag van de werkloosheidsuitkering waarop de betrokkene recht zou hebben indien hij het voordeel zou genieten van het stelsel van sociale zekerheid voor werknemers. »

b) Ten aanzien van de gesubsidieerde personeelsleden van het gesubsidieerd officieel onderwijs bepaalt artikel 61 van het decreet van 6 juni 1994 :

« De wedde van een preventief geschorst personeelslid dat het voorwerp is van gerechtelijke vervolging of van een tuchtprocedure wegens ernstige tekortkoming waarop hij op heterdaad betrapt is of waarvoor bewijskrachtige aanwijzingen bestaan, wordt vastgesteld op de helft van zijn activiteitswedde.

Die weddevermindering mag niet tot gevolg hebben dat de wedde minder bedraagt dan de werkloosheidsuitkering waarop de betrokkene recht zou hebben volgens de regeling voor maatschappelijke zekerheid van de werknemers. »

De Franse tekst is in de in het *Belgisch Staatsblad* van 13 oktober 1994 opgenomen Nederlandse versie onvolledig vertaald. In het Nederlands ontbreken *in fine* van het eerste lid de woorden : « op gemotiveerde beslissing van de inrichtende macht ».

c) Ten aanzien van de gesubsidieerde personeelsleden van het gesubsidieerd vrij onderwijs bepaalt artikel 88 van het decreet van 1 februari 1993 :

« De wedde van een preventief geschorst personeelslid dat het voorwerp is van gerechtelijke vervolging of van een tuchtprocedure wegens ernstige tekortkoming waarop hij op heterdaad

betrapt is of waarvoor bewijskrachtige aanwijzingen bestaan, wordt vastgesteld op de helft van zijn activiteitswedde. Die weddevermindering mag niet tot gevolg hebben dat de wedde minder bedraagt dan de werkloosheidsuitkering waarop de betrokkene recht zou hebben volgens de regeling voor maatschappelijke zekerheid van de werknemers. »

B.3. Artikel 24, § 4, van de Grondwet bepaalt :

« Alle leerlingen of studenten, ouders, personeelsleden en onderwijsinstellingen zijn gelijk voor de wet of het decreet. De wet en het decreet houden rekening met objectieve verschillen, waaronder de eigen karakteristieken van iedere inrichtende macht, die een aangepaste behandeling verantwoorden. »

Het Hof wordt door de verwijzende rechter ondervraagd over de overeenstemming, met die bepaling, van artikel 88 van het decreet van 1 februari 1993 doordat het van de drie in B.2 vermelde teksten de enige is die voorziet in een automatische weddevermindering wanneer een preventief geschorst personeelslid het voorwerp is van een gerechtelijke vervolging of van een tuchtprocedure wegens zware fout waarop hij op heterdaad is betrapt of waarvoor bewijskrachtige aanwijzingen bestaan. Uit een strikte vergelijking van de teksten van de drie bovenvermelde statuten blijkt dat er nog andere verschillen in behandeling bestaan tussen de leden van het onderwijzend personeel. Er is onder meer sprake van wedde, brutowedde, activiteitswedde, bewijskrachtige aanwijzingen, ernstige schuldaanwijzingen. Die verschillen werden door de verwijzende rechter evenwel niet aan het Hof voorgelegd.

B.4.1. Wat de vergelijking tussen de rechtspositieregeling van een personeelslid van het gesubsidieerd vrij onderwijs en die van een personeelslid van het gesubsidieerd officieel onderwijs betreft, biedt de parlementaire voorbereiding van het decreet van 6 juni 1994 weliswaar enige aanwijzingen omtrent de bedoeling van de decreetgever om beide categorieën van personeelsleden op een gelijke wijze te behandelen (*Gedr. St.*, Franse Gemeenschapsraad, 1993-1994, nr. 156/1, pp. 15 en 66).

Uit de parlementaire voorbereiding van het decreet van 6 juni 1994 blijkt immers dat in het voorontwerp van decreet aan de inrichtende macht een beoordelingsbevoegdheid werd gegeven ten aanzien van de beslissing om de wedde van een preventief geschorste leerkracht al dan niet te verminderen. Artikel 62 van dat voorontwerp bepaalde : « de wedde van elk preventief geschorst personeelslid dat het voorwerp is van strafrechtelijke vervolging of van een tuchtprocedure wegens

zware fout waarop dat personeelslid op heterdaad is betrapt of waarvoor ernstige schuldaanwijzingen bestaan, kan worden vastgesteld op de helft op gemotiveerde beslissing van de inrichtende macht » (*Gedr. St.*, Franse Gemeenschapsraad, 1993-1994, nr. 156/1, pp. 49-50). In het advies dat hij over die tekst heeft gegeven, heeft de Raad van State gesteld dat « de inachtneming van de grondwettelijke regel van de gelijkwaardigheid van de rechtsposities slechts gebrekkig is verzekerd vermits artikel 88 van het decreet van 1 februari 1993 voor het personeel van het gesubsidieerd vrij onderwijs voorziet in een striktere regeling dan die welke geldt in het officieel onderwijs », zonder dat daarbij enige verklaring wordt gegeven (*Gedr. St.*, Franse Gemeenschapsraad, 1993-1994, nr. 156/1, p. 66). Om rekening te houden met die opmerking, werd de tekst aangepast : de woorden « kan worden vastgesteld op de helft » zijn vervangen door de woorden « wordt vastgesteld op de helft ». De halvering van de wedde is niet langer een mogelijkheid, doch gebeurt automatisch. (*Gedr. St.*, Franse Gemeenschapsraad, 1993-1994, nr. 156/1, p. 15).

B.4.2. Niettemin kan niet eraan worden voorbijgegaan dat de gevolgen van de preventieve schorsing niet op gelijke wijze zijn geregeld. De toevoeging in artikel 61 van het decreet van 6 juni 1994 dat de weddevermindering geschiedt « sur décision motivée du pouvoir organisateur » is zonder equivalent in artikel 88 van het decreet van 1 februari 1993. Die toevoeging houdt in dat de preventieve schorsing, wanneer ze uitgesproken is met naleving van de vormen bepaald in artikel 60 en om de redenen vermeld in artikel 61, geen weddevermindering tot gevolg heeft dan « op gemotiveerde beslissing van de inrichtende macht ».

B.4.3. Hieruit volgt dat in het geval van een preventieve schorsing, de weddevermindering van een personeelslid met minder waarborgen is omringd in het gesubsidieerd vrij onderwijs dan in het gesubsidieerd officieel onderwijs. Voor dat verschil in behandeling bestaat geen redelijke verantwoording, zodat artikel 24, § 4, van de Grondwet geschonden is.

B.5.1. Wat de vergelijking tussen de rechtspositieregeling van een personeelslid van het gesubsidieerd vrij onderwijs en die van een personeelslid van het gemeenschapsonderwijs betreft, betwist de Franse Gemeenschapsregering niet dat de ter zake bevoegde minister een beoordelingsbevoegdheid heeft ten aanzien van de beslissing tot weddevermindering als gevolg van een preventieve schorsing, zowel wat de opportuniteit als wat het bedrag van die vermindering betreft.

B.5.2. De Franse Gemeenschapsregering voert aan dat het betwiste onderscheid zijn verantwoording vindt in het objectieve verschil dat er is tussen de personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs en de personeelsleden van het gesubsidieerd onderwijs, doordat de Franse Gemeenschap voor de eerstgenoemden zowel werkgever als weddebetalende overheid is; de beoogde maatregel zou niet onevenredig zijn ten aanzien van de doelstelling van besparing van overheidsmiddelen, evenmin ten aanzien van de gevolgen van de maatregel vermits in elk geval een wedde wordt gewaarborgd die minstens gelijk is aan het bedrag van de werkloosheidsvergoeding waarop het personeelslid recht zou hebben in de regeling voor sociale zekerheid van de werknemers.

B.5.3. Om ten aanzien van de regel van gelijkheid en niet-discriminatie een verschil in behandeling tussen de personeelsleden van de onderwijsnetten te verantwoorden, volstaat het niet te wijzen op het bestaan van objectieve verschillen tussen die personeelsleden. Bovendien moet worden aangetoond dat, ten aanzien van de geregelde aangelegenheid, het aangevoerde onderscheid relevant is om een verschillende behandeling in redelijkheid te verantwoorden.

B.5.4. De Franse Gemeenschapsregering toont niet aan - en het Hof ziet niet - in welk opzicht het objectieve verschil dat zij aanvoert zou verantwoorden dat, in geval van preventieve schorsing, de vermindering van de wedde van een personeelslid van het gesubsidieerd vrij onderwijs met minder waarborgen zou geschieden of groter zou zijn dan die van een personeelslid van het gemeenschapsonderwijs. Tot de gelijkheid in het onderwijs, gewaarborgd door artikel 24, § 4, van de Grondwet, behoren de voorwaarden en modaliteiten volgens welke de wedde of de weddetoe-lage kunnen worden verminderd.

B.5.5. Vermits artikel 24, § 4, van de Grondwet de gelijkheid van de erin bedoelde personeelsleden individueel waarborgt, kunnen overwegingen van budgétaire aard te dezen niet dienend worden aangebracht om een gedifferentieerde behandeling te verantwoorden van personen die zich in eenzelfde situatie bevinden.

Om die redenen,

het Hof

zegt voor recht :

Artikel 88 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 1 februari 1993 houdende het statuut van de gesubsidieerde personeelsleden van het gesubsidieerd vrij onderwijs, schendt artikel 24, § 4, van de Grondwet.

Aldus uitgesproken in het Frans en het Nederlands, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 27 juni 1996.

De griffier,

De voorzitter,

L. Potoms

M. Melchior